

Una exposició tracta de la "modernitat conservadora" d'Olot durant la República

Narcís Selles ha comissariat una mostra al Museu de la Garrotxa que descobreix l'avantguarda més en les arts gràfiques que en la pintura

Escultura de Josep Viladomat en homenatge a Pi i Margall.

GIRONA | D.B.

El Museu Comarcal de la Garrotxa va inaugurar dissabte una exposició sobre l'art a l'època de la República que posa de relleu el fet que a Olot van ser inexistent els corrents artístics rupturistes que, en canvi, sí que es van donar en altres ciutats catalanes, com Barcelona.

A Olot es podien trobar expressions rupturistes basades en els moviments artístics d'avantguarda, però aquestes es van circumscriure a camps com ara la publicitat, el cartellisme i les arts gràfiques.

Narcís Selles, que és historiador de l'art, ha comissariat l'exposició Art a Olot durant la II República, 1931-1939, que es podrà visitar fins al 22 de maig al Museu Comarcal de la Garrotxa.

Selles ha explicat que "una de les coses que sobta i fa pensar és que mentre hi ha una mena d'imatges i formes visuals vinculades a

la vida social, com ara cartells, fulls publicitaris i il·lustracions gràfiques que adopten desacomplexadament referents retòrics provinents de les avantguardes, des del cubisme al constructivisme, en canvi, les obres més suposadament artístiques es mantenen encara molt lligades als models tradicionals".

Selles ha aclarit que els corrents estètics hegemònics a Barcelona i a Catalunya "també ho eren a Olot, però a diferència de Barcelona i altres nuclis de Catalunya, on hi havia les avantguardes i les opcions de ruptura estètica, a Olot no hi eren. No hi havia surrealisme a Olot. Hi faltava el component rupturista i revolucionari".

L'historiador ha definit el període republicà a Olot com a "modernitat entre temperada i conservadora". El seu

treball és fruit d'una profunda recerca duta a terme amb l'ajuda de la beca d'humanitats Ernest Lluch i que donarà lloc a la publicació d'un llibre. El disseny de l'exposició és obra de l'artista Marcel Dalmau.

L'exposició es basa en obres del fons del propi Museu Comarcal de la Garrotxa, del MNAC, del Museu de Tossa de Mar, el Museu de l'Empordà i, entre altres, en obres de diverses col·leccions particulars.

Una de les conclusions del treball és que a Olot es van afermar les actituds continuistes i l'herència de l'art de l'Escola Olotina, així com el llegat de l'experiència noucentista, de manera que es va dificultar la construcció de proposicions artístiques renovadores arrelades als valors republicans. "El paisatgisme va centrar bona part dels debats locals i tots els pintors van tractar aquesta temàtica, al costat del retrat i les natures mortes. En escultura, predominaven les relectures de l'herència neoclàssica i, en un pla més artesanal, el conreu de la imatgeria pessebrista".

Segons Selles, "els autors més avançats en el terreny artístic eren alhora els més compromesos amb els republicanisme i les polítiques progressistes, com fou el cas del polifacètic Josep M. Dou, el pintor Josep Pujol o l'arquitecte Bartomeu Agustí".

"Entre les obres més interessants subratllaria les aportacions de Xavier Nogués, que va exercir de professor a l'Escola Superior de Paisatge d'Olot, el bust de Francesc Macià que va fer Josep Clarà, un escultor del noucentisme que posteriorment esdevindria un dels artistes oficials del franquisme, o el retrat d'una noia olotina que va pintar Ángeles Santos durant la seva estada a la ciutat", diu Selles.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/cultura/2016/02/07/exposicio-tracta-modernitat-conservadora-dolot/766327.html?utm_source=rss